

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Hjertelig takk for en ærefull og artig utfordring til videresending av stafett-pinnen.

I en hektisk hverdag og praksis har jeg alltid lengtet etter bedre tid til fordypning innen kunst, litteratur og lyrikk, og heldigvis har det innimellom dryppet inn noen muligheter for dette. Oaser med sanseinntrykk som lader livsbatteriene for en stund fremover. Noen inntrykk kommer tilfeldige, slik som Rolf Jakobsens «Pusteøvelse» fra 1975. Det ble opplest med kraftfull patos av en kjent skuespiller under et psykiatrimøte for flere år siden og gjorde et dypt inntrykk på flere enn meg. Diktet har et klart budskap til vår samtids forbrukerkultur og higen etter stadig større og mer – i motsetning til de nære og følelsesmessige verdiene oss mennesker imellom. Jeg har brukt det i familiens ulike konfirmasjoner og på den måten forsøkt å gi perspektiv til ungdom på terskelen av voksenlivet.

PUSTEØVELSE

*Hvis du kommer langt nok ut
får du se solen bare som en gnist
i et sluknende bål
hvis du kommer langt nok ut.
Hvis du kommer langt nok ut
får du se hele Melkeveiens hjul
rulle bort på veier av natt
hvis du kommer langt nok ut.
Hvis du kommer langt nok ut
får du se Universet selv,
alle lysår-milliardenes summer av tid,
bare som lysglimt, like ensomt, like fjernt
som juninattens stjerne
hvis du kommer langt nok ut.
Og ennu, min venn, hvis du kommer langt nok ut
er du bare ved begynnelsen
– til deg selv.*

Jeg utfordrer Tove Røstad Wanjohi, en sterk og klok lege med mange jern i ilden.

Grete Hjelmeland